

slag. Opfattelsen maa vel have været den, at naar et saa stort Flertal her i Tinget havde sluttet sig til disse Lovforslag, var dette Flertal, set i Forhold til sine Vælgere, gaaet helt galt i Byen. Det havde vedtaget noget, som Vælgerne ikke paa nogen Maade vilde vide af at sige, derfor kunde det ikke gaa an, at det, som et saadant Flertal i Ubesindighed havde vedtaget, blev til Lov, før man havde haft Lejlighed til at lade Vælgerfolket ordentlig ringe tolv for sine Repræsentanter. Det maa vel have været Betragtningen, thi hvis man gik ud fra, at det, som var gjort af Flertallet her i dette Ting, var i Overensstemmelse med Ønskerne i den almindelige Vælgerbefolkning, ser jeg ikke, hvilken Grund der kunde være til at afvente Valgene.

Hvis det har været Betragtningen, har det rigtignok vist sig, at det har været en temmelig gal Beregning. Thi er der noget, som har bidraget til det vældige Nederlag, som Højre led ved de sidste Valg, er det netop den Stilling, som Landstinget har indtaget og den Gang havde indtaget til disse Skattelove. Det var jo ikke blot blandt Venstremænd, det kom til Orde, men der var en Mængde Højremænd af ret forskellige Afskygninger, som ofte ikke kunde finde Ord stærke nok til at fordømme Landstingets Færd i denne Sag. Man saa omkring paa Valgtribunerne, at Højres egne Kandidater maatte tage Afstand fra Højre i Landstinget, tage Afstand fra Landstingets Stilling i disse Sager. Det var en meget vanskelig Æggedans for dem, og selvfølgelig maatte den for det meste mislykkes, thi det lader sig ikke gøre, at et og samme Parti driver to Slags Politik, en Slags Politik, naar det taler med Folketingets Vælgere, og en anden Slags, naar de tale sammen oppe i Landstingssalen. Det lader sig selvfølgelig ikke gøre, og derfor blev Resultatet, som det blev, det kunde ikke blive anderledes. Der skulde jo ogsaa være almindelige Valg til den ene Halvdel af Landstinget. Nu vide vi jo meget vel, at saaledes som Valgmaaden til Landstinget er, er eller var Venstre fællerede i Forvejen ved det Lod, som den almindelige Vælgerbefolkning kan lægge i Vægtskaalen, rykket saa langt ind paa Højre, at der ad den Vej ikke var stort mere for det at vinde, altsaa det, som skulde give et Udtryk for Opfattelsen af disse Skattelove, var den Stemning, der kunde være raadende inden for Kredsen af de umiddelbare Vælgere. Det er imidlertid et meget konser-

vativt, et ultrakonservativt Folkefærd, som ikke er saaledes at rokke i de Opfattelser, det en Gang har tilegnet sig, saa at der vel kunde have været Grund til at vente, at selv de iblandt disse Folk, som var misfornøjede med Landstingets hidtige Stilling, alligevel, naar det kom til Stykket, naar de ved Valgene kom sammen med alle de store og fine Mænd, til hvis Parti de høre, ville stikke Misfornøjelsen i Lommen og lade sig nøje med nogle pæne Ord, som det jo skete ved Landstingsvalget for 4—5 Aar siden. Men det viste sig, at Højre i Landstinget ved disse Valg trods den stærke Fæstning, som de umiddelbare Vælgeres Valgret giver Partiet, mistede flere af sine Medlemmer. Altsaa baade inden for den almindelige Vælgerbefolkning og inden for den Vælgerbefolkning, der støtter Landstinget, var der Ønsker fremme i Retning af at faa disse Love gennemførte. Saa skulde man jo have troet, at Landstinget, da de atter bleve forelagte i denne Samling, meget hurtig vilde have bragt dem videre, for at de, hvis der blev gjort Forandringer i dem, hernede kunde underkastes en grundig Overvejelse og eventuelt atter kunde komme til Landstinget for siden at have i et Fællesudvalg, saa at man derved kunde naa til et heldigt og lykkeligt Resultat. Men det hurtige Landsting forhastede sig heller ikke denne Gang. Først nu, lige i de sidste Dage have vi set Lovforslaget hernede, nu da vi efter al Rimelighed kun have en Maanedstid tilbage af Samlingen, hvor det altsaa paa Forhaand maa siges at blive meget vanskeligt for ikke at sige umuligt at faa Forslagene fremmet saa betids, at de kunne naa at komme i Fællesudvalg, og saaledes at Fællesudvalget vilde kunne faa Tid til at forsøge paa at forhandle sig til Enighed. Og Lovforslagene ere jo komne herved i en saadan Skikkelse, at man fra Landstingets Flertals Side absolut maa vide, at saaledes, som de foreligge, ville de ikke blive vedtagne i dette Ting. Der havde altsaa netop i dette Øjeblik været al mulig Grund for Landstingets Flertal til at sætte noget mere af den lovpriste Hurtighed ind paa at faa Forslagene gennemførte.

Naar man nu ser hen til den vidunderlige Langsomhed, hvormed Landstinget fra først til sidst har behandlet disse Sager og tillige til den overordentlige Omkalfatring, som Lovforslagene ere blevne underkastede, kunde man fristes — jeg foranlediges til at omtale det, fordi Ordføreren i Landstinget flere Gange udtalte (om det var